

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Zientara

Protokolant: stażysta Joanna Semkiw

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2015 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. tytuł wykonawczy w postaci nakazów zapłaty wydanych przez Sąd Rejonowy w Olsztynie w dniu:

- 1 sierpnia 1996 r. w sprawie I Nc (...)z powództwa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział w O. przeciwko E. K. i K. R. o zapłatę, w sprawie I Nc (...)z powództwa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział w O. przeciwko E. K. i S. K. o zapłatę, w sprawie I Nc (...) z powództwa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział w O. przeciwko E. K. i W. M. o zapłatę,

- 2 lipca 1996 r. w sprawie I Nc (...)z powództwa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział Terenowy w O. przeciwko E. K. i J. S. o zapłatę, w sprawie I Nc (...) z powództwa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział Terenowy w O. przeciwko E. K. i I. K. o zapłatę oraz

- 30 lipca 1996 r. w sprawie I Nc (...) z powództwa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział w O. przeciwko E. K. i B. Ł. o zapłatę

a także - wydanego po rozpoznaniu zarzutów pozwanych od tych nakazów zapłaty - wyroku Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie z dnia 18 marca 1997 r., w sprawie I C (...) z powództwa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział Terenowy w O. przeciwko E. K., K. R., S. K., J. S., I. K., B. Ł. i W. M. o zapłatę, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 grudnia 1997 r. w sprawie I ACa 461/97,

opatrzone klauzulą wykonalności i pozbawiony wykonalności w stosunku do dłużnika E. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie I C (...)w zakresie przewyższającym kwotę 72.784,19 zł z tytułu należności głównej oraz kwotę 109.943,60 zł z tytułu odsetek naliczonych za okres od 22 czerwca 2003 r. do 10 czerwca 2008 r. i należność z tytułu dalszych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 72.784,19 zł od dnia 11 czerwca 2008 r. oraz kosztów procesu, pozbawia wykonalności w pozostałym zakresie;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.217 zł /siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych/ tytułem zwrotu kosztów procesu;

3. nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Elblągu kwotę 12.321 zł /dwanaście tysięcy trzysta dwadzieścia jeden złotych/ tytułem opłaty, od obowiązku uiszczenia której powód został zwolniony.

Sygn. akt I C 168/15

UZASADNIENIE

Powód E. K. wystąpił z pozwem przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w W. domagając się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci:

- nakazów zapłaty wydanych w postępowaniu nakazowym w dniu 2 lipca 1996 r. przez Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawach o sygn. I Nc (...) oraz I Nc (...);
- nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym w dniu 30 lipca 1996 r. przez Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie o sygnaturze I Nc (...);
- nakazów zapłaty wydanych w postępowaniu nakazowym w dniu 1 sierpnia 1996 r. przez Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawach o sygnaturach I (...), I Nc (...) oraz I Nc (...)
- wyroku Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie z dnia 18 marca 1997 r. wydanego w sprawie sygn. I C (...) po rozpoznaniu zarzutów pozwanych od tych nakazów zapłaty, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 grudnia 1997 r., wydanym w sprawie o sygnaturze I ACa (...).

Powód nadto żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

Uzasadniając powództwo wskazał, że na podstawie opisanego wyżej tytułu wykonawczego prowadzone było przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie W. R., pod sygnaturą akt Km(...). Postępowanie to zostało umorzone w dniu 24 maja 2006 r. z mocy prawa, na podstawie art. 823 k.p.c.; w ramach tego postępowania komornik nie wyegzekwował żadnych kwot.

W dniu 22 czerwca 2006 r. pozwany w oparciu o te same tytuły wykonawcze zainicjował kolejne postępowanie egzekucyjne. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Braniewie sprawę tę zarejestrował pod sygnaturą Km (...) Postępowanie to zawieszono na wniosek pozwanego w dniu 25 maja 2007 r.; w dniu 10 czerwca 2008 r. pozwany złożył wniosek o podjęcie zawieszono postępowania, co nastąpiło w dniu 11 czerwca 2008 r. Zestawiając datę wydania przez Komornika postanowienia o zawieszeniu postępowania z datą wniosku wierzyciela o jego podjęcie, powód stał na stanowisku, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone w sprawie Km (...) także umorzyło się z mocy samego prawa na podstawie art. 823 k.p.c. z upływem dnia 25 maja 2008 r.

Konsekwencją powyższych zdarzeń była konstatacja, iż wierzytelności przysługujące pozwanemu względem powoda, a wynikające z przywołanych w pozwie tytułów wykonawczych, uległy przedawnieniu w całości, gdyż wszczęcie przez pozwanego dwóch postępowań egzekucyjnych, które umorzyły się z mocy samego prawa, nie wywołało żadnych skutków prawnych związanych z przerwaniem biegu przedawnienia roszczeń objętych wymienionymi tytułami.

Powód dodał, iż Sąd Okręgowy w Elblągu wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2012 r., wydanym w sprawie I C (...) częściowo pozbawił wykonalności w stosunku do niego tytuł wykonawczy wymieniony w pozwie, a mianowicie w zakresie przewyższającym kwotę 72.784,19 zł z tytułu należności głównej oraz kwotę 109.943,60 zł z tytułu odsetek naliczonych za okres od dnia 22 czerwca 2003 r. do dnia 10 czerwca 2010 r. i należności z tytułu dalszych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 72.784,19 zł od dnia 11 czerwca 2008 r. oraz kosztów procesu.

Pozwana Agencja Nieruchomości Rolnych w W. w odpowiedzi na pozew domagała się odrzucenia pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. z uwagi na zachodzący w sprawie stan powagi rzeczy osądzonej, zaś w przypadku nieuwzględnienia żądania w tym przedmiocie pozwany postulował o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

Pozwany twierdził, iż prawomocny wyrok jaki zapadł w sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Elblągu pod sygnaturą I C (...) a której przedmiot był tożsamy z żądaniami dochodzonymi przez powoda w ramach obecnego procesu, stwarzał stan powagi rzeczy osądzonej, przez co pozew winien zostać odrzucony na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

W wypadku nieuwzględnienia tego wniosku, zdaniem pozwanego, powództwo jako bezzasadne winno być oddalone, ponieważ powód w pismach kierowanych do Agencji we wrześniu i listopadzie 2008 r. uznał roszczenia, na które opiewały wymieniane w pozwie tytuły wykonawcze, co stanowi przesłankę twierdzenia, iż bieg terminu przedawnienia został przerwany.

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 2 lipca 1996 r. w sprawie o sygnaturze I Nc (...) z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa Oddziału Terenowego w O. przeciwko pozwanym E. K. i J. S., zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 242.522,70 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 1996 r. do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

Ten sam Sąd, nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 2 lipca 1996 r. w sprawie o sygnaturze I Nc (...) z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa Oddziału Terenowego w O. przeciwko pozwanym E. K. i I. K., zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 242.522,70 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 1996 r. do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 30 lipca 1996 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie o sygnaturze I Nc (...) z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa Oddziału Terenowego w O. przeciwko pozwanym E. K. i B. Ł., zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 242.522,70 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 1996 r. do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

Nakazem zapłaty z dnia 1 sierpnia 1996 r., wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygnaturze I Nc (...), z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa Oddziału Terenowego w O. przeciwko pozwanym E. K. i K. R., Sąd Rejonowy w Olsztynie zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 242.522,70 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 1996 r. do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

Ten sam Sąd nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 1 sierpnia 1996 r. w sprawie o sygnaturze I Nc (...) z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa Oddziału Terenowego w O. przeciwko pozwanym E. K. i S. K., zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 242.522,70 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 1996 r. do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 1 sierpnia 1996 r. w sprawie o sygnaturze I Nc (...) z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa Oddziału Terenowego w O. przeciwko pozwanym E. K. i W. M. zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 242.522,70 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 1996 r. do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

Po złożeniu przez pozwanych zarzutów, sprawy te przekazano Sądowi Wojewódzkiemu w Olsztynie, gdzie połączono je do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygnaturą I C (...).

Wyrokiem z dnia 18 marca 1997 r. Sąd Wojewódzki w Olsztynie uchylił nakazy zapłaty wydane przez Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawach I Nc (...), I Nc (...), I Nc (...), I Nc (...), I Nc (...) i I Nc (...) w częściach dotyczących kwot po 204.898,72 zł i w tym zakresie powództwa oddalił, w pozostałym zakresie, tj. odnośnie kwot po 37.623,98 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 1996 r. nakazy zapłaty utrzymał w mocy nadto orzekł o kosztach procesu.

Apelację od tego wyroku złożyła Agencja Własności Rolnej w W.. Wyrokiem z dnia 30 grudnia 1997 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił zaskarżony wyrok w części uchylającej nakazy zapłaty i oddalającej powództwo do kwoty

204.898,72 zł w ten sposób, że zasądził solidarnie od K. R., S. K., J. S., I. K., B. Ł. i W. M. na rzecz powódki kwotę 204.898,72 zł z ustawowymi odsetkami od 1 kwietnia 1996 r. co do kwoty 145.472,98 zł oraz od 1 lipca 1996 r. co do kwoty 59.425,98 zł i dodatkowo zasądził od dłużnika głównego E. K. na rzecz powódki kwotę 16.778,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 1996 r., z tym zastrzeżeniem, że pozwany ten jest odpowiedzialny względem powódki solidarnie wraz z pozostałymi pozwanymi; ponadto rozstrzygnięto o kosztach procesu.

W dniu 26 sierpnia 1998 r. pozwana złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji w oparciu o opisane wyżej tytuły, m. in., przeciwko E. K., J. S., B. Ł. i K. R.. Postanowieniem z dnia 17 maja 2005 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Braniewie W. R. zawiesił postępowanie egzekucyjne. Postanowieniem z dnia 24 maja 2006 r. komornik stwierdził umorzenie postępowania egzekucyjnego z mocy prawa na podstawie art. 823 k.p.c.

W dniu 22 czerwca 2006 r. pozwana złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie W. R. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko E. K., K. K. i M. K.. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą Km (...).

Postanowieniem z dnia 25 maja 2007 r. postępowanie egzekucyjne zostało zawieszona na wniosek pozwanej.

Na wniosek pozwanej, który wpłynął do kancelarii komornika w dniu 10 czerwca 2008 r., organ egzekucyjny podjął zawieszona postępowanie egzekucyjne w dniu 11 czerwca 2008 r.

Powód E. K. w piśmie do wierzycielki z dnia 10 września 2008 r. domagał się zweryfikowania wysokości przysługującej jej względem niego wierzytelności, wynikającej z przywoływanych w pozwie tytułów wykonawczych oraz restrukturyzacji długu poprzez rozłożenie go na raty roczne, płatne w okresie 10 lat. W piśmie z dnia 3 listopada 2008 r. kierowanym do pozwanej powód domagał się przeanalizowania jego wniosków zawartych w piśmie z dnia 10 września 2008 r.

W Sądzie Okręgowym w Elblągu toczyło się postępowanie w sprawie sygn. I C 253/11 z powództwa, m.in., E. K. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – nakazów zapłaty wydanych przez Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawach o sygn. I Nc (...), I Nc (...), I Nc (...), I Nc (...), I Nc (...), I Nc (...) oraz wyroku Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie z dnia 18 marca 1997 r. sygn. I C (...) i wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 grudnia 1997 r., sygn. I ACa (...). Zgłaszane przez E. K. w ramach tamtego postępowania żądania pozwu dotyczyły także konieczności dokonania wzajemnych rozliczeń z pozwanym, w postaci przejętych przez pozwanego maszyn rolniczych i zajętych pól rolnych.

Sąd Okręgowy w Elblągu wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie sygn. I C(...) pozbawił wymieniony w akapicie poprzedzającym tytuł wykonawczy wykonalności w stosunku do E. K. w zakresie przewyższającym kwotę 72.784,19 zł z tytułu należności głównej oraz kwotę 109.943,60 zł z tytułu odsetek naliczonych za okres od dnia 22 czerwca 2003 r. do dnia 10 czerwca 2008 r. i należności z tytułu dalszych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 72.785,19 zł od dnia 11 czerwca 2008 r. oraz kosztów procesu. W pozostałym zakresie powództwo E. K. zostało oddalone.

Z uzasadnienia wyroku z dnia 25 kwietnia 2012 r. wynikało, iż roszczenia E. K. w zakresie żądania wzajemnych rozliczeń z pozwanym, jako sprekludowane, nie zasługiwały na uwzględnienie. Umorzenie z mocy prawa postępowania egzekucyjnego w sprawie Km (...), prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie W. R., skutkowało konstatacją, iż to postępowanie nie miało żadnego wpływu i nie przerwało biegu terminu przedawnienia roszczeń stwierdzonych wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie wydanym w sprawie I C (...), które to orzeczenie uprawomocniło się z dniem 30 maja 1998 r.

Do przedawnienia roszczeń stwierdzonych tym wyrokiem doszłoby 30 maja 2008 r. – zaś w stosunku do E. K. bieg tego terminu przedawnienia został skutecznie przerwany na skutek wszczęcia przez pozwanego z dniem 22 czerwca 2006 r. egzekucji w sprawie sygn. Km (...). Przedawnieniem objęto odsetki za okres poprzedzający trzy lata wstecz od daty wszczęcia postępowania egzekucyjnego, zatem były one wymagalne od kwoty roszczenia głównego od dnia 22 czerwca 2003 r.

Na skutek apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. I C (...), wniesionych przez E. K. i pozwaną Agencję Nieruchomości Rolnych w W., obie apelacje zostały oddalone.

(dowód: nakazy zapłaty Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 01 lipca 1996 r., 30 lipca 1996 r. oraz 02 sierpnia 1996 r. wydane w sprawach o sygnaturach I Nc (...), I Nc (...), I Nc (...) I Nc (...), I Nc (...), I Nc (...), k. 7-11; wyrok Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie z dnia 18 marca 1997 r., sygn. I C(...) k. 11-12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 grudnia 1997 r., I ACa (...), k. 12-14; wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km (...) wraz z postanowieniem z dnia 25 maja 2007 r. o zawieszeniu tego postępowania oraz postanowieniem z dnia 11 czerwca 2008 r. o podjęciu zawieszzonego postępowania – akta komornicze sygn. Km (...) k. 1-2, 147, 161; pismo powoda do pozwanego z dnia 10 września 2008 r. oraz 03 listopada 2008 r., k. 114-115, k. 121-122; wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 25 kwietnia 2012 r. z uzasadnieniem, sygn. I C (...) oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 08 marca 2013 r. z uzasadnieniem, sygn. I ACa (...) – k. 421-423, k. 433-449, k. 590, k. 592-596 akt sygn. I C (...) Sądu Okręgowego w Elblągu)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo E. K., jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strona pozwana od samego początku postępowania konsekwentnie podważała uprawnienie powoda do zainicjowania niniejszego procesu, wywodząc, iż podstawa dochodzonych pozwem żądań była już przedmiotem oceny Sądu Okręgowego w Elblągu w ramach postępowania I C (...), w związku z czym pozew w niniejszej sprawie powinien zostać odrzucony na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Powód ustosunkowując się do stanowiska swego oponenta procesowego wskazał, iż nie ma mowy o istnieniu podstaw dla odrzucenia pozwu, skoro przedmiot postępowania w sprawie I C (...) Sądu Okręgowego w Elblągu nie był tożsamy z obecnie dochodzonym roszczeniem.

Tożsamość przedmiotu uprzedniego orzeczenia oraz kolejnego powództwa, wykluczająca możliwość jego merytorycznej oceny i uzasadniająca odrzucenie pozwu, zachodzi w przypadku jednakowej podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia oraz ponownego żądania powoda, przy czym przesłanki te muszą wystąpić kumulatywnie (tak w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2014 r., IV CSK 37/14, System Informacji Prawnej Lex Omega nr 1544215).

Dla przyjęcia, że pozew późniejszy wniesiony został w warunkach powagi rzeczy osądzonej musi wystąpić tożsamość żądań zawartych w obu pozwach, tożsamość podstawy prawnej i okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie.

Granica powagi rzeczy osądzonej, wyznaczona przez przedmiot rozstrzygnięcia sądu oraz podstawę sporu pozwala na ocenę, czy zachodzi tożsamość roszczeń, występujących w sprawie prawomocnie zakończonej i innych sprawach. Prawomocny wyrok nie stanowi przeszkody do wytoczenia powództwa między tymi samymi stronami tylko wtedy, gdy nie występuje tożsamość przedmiotu, a nadto jeżeli przedmiot powództw jest wprawdzie jednakowy, ale różne są podstawy powództw, przy czym chodzi w tym wypadku zarówno o podstawę faktyczną, jak i prawną żądania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 maja 2014 r., I ACa 328/14, System Informacji Prawnej Lex Omega nr 1587246).

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, w ocenie Sądu, nie można podzielić zapatrywania pozwanego, iż w sprawie zachodzi stan powagi rzeczy osądzonej.

Nie ulega wątpliwości, iż powód E. K. inicjując postępowanie w sprawie sygn. I C (...) Sądu Okręgowego w Elblągu jako jej przedmiot wskazał pozbawienie tytułów wykonawczych (tożsamy z tymi, na jakie wskazuje w obecnym procesie) wykonalności, akcentując wystąpienie po ich wystawieniu takich zdarzeń, skutek których jego zobowiązania nie mogły być egzekwowane. W tym kontekście powoływał okoliczności faktyczne potrącenia wierzytelności przysługującej jednej z dłużniczek solidarnych względem pozwanego z wierzytelnością pozwanego,

wskutek czego suma zadłużenia uległa redukcji oraz akcentował konieczność zarachowania na poczet zadłużenia powoda przejętych przez pozwaną ruchomości i pól rolnych.

Z kolei w ramach niniejszego postępowania powód dochodzi pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w pozostałej części, w jakiej jego żądanie w tym przedmiocie nie zostało uwzględnione w ramach postępowania sygn. I C (...) wskazując na zaistnienie nowej, nie badanej uprzednio, okoliczności faktycznej – umorzenie z mocy prawa, na podstawie art. 823 k.p.c., postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. Km (...).

Zatem już z uwagi na sam fakt, iż powód w ramach postępowania I C (...) nie wywodził swoich roszczeń z okoliczności umorzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie sygn. Km (...), jak i skutków, a w istocie ich braku, wszczęcia takiego postępowania dla biegu terminu przedawnienia roszczeń, nie można mówić o istnieniu stanu powagi rzeczy osądzonej, a w konsekwencji nie wystąpiła żadna z ustawowych podstaw usprawiedliwiających odrzucenie pozwu.

Przechodząc zatem do merytorycznej oceny żądania powoda zauważyć trzeba, iż wywodzi on swe roszczenie z treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W oparciu o powyższe powód wywodził, iż wierzytelności przysługujące pozwanej, wynikające z wymienionego w pozwie tytułu wykonawczego, w zakresie, w jakim nie został on pozbawiony wykonalności orzeczeniem Sądu Okręgowego w Elblągu w sprawie I C (...), nie mogły być skutecznie egzekwowane, z uwagi na przedawnienie roszczenia.

Zgodnie z art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Według art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Powód, przenosząc powyższe unormowania na grunt niniejszego postępowania akcentował, iż nie został skutecznie przerwany dziesięcioletni bieg terminu przedawnienia roszczeń na skutek zainicjowania przez pozwanego dwóch postępowań egzekucyjnych, które były prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie W. R. w sprawach Km (...) oraz Km (...). Pierwsze z wymienionych postępowań zostało zawieszono w dniu 17 maja 2005 r., a następnie umorzono w dniu 24 maja 2006 r., z mocy prawa na podstawie art. 823 k.p.c. Drugie, tj. w sprawie sygn. Km(...), zawieszono postanowieniem z dnia 25 maja 2007 r., zostało podjęte w dniu 11 czerwca 2008 r., na skutek wniosku pozwanego w tym przedmiocie, który wpłynął do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie w dniu 10 czerwca 2008 r., bez możliwości weryfikacji daty w jakiej pozwany wysłał ten wniosek do organu egzekucyjnego, tj. czy nastąpiło to z zachowaniem rocznego terminu wynikającego z art. 823 k.p.c. liczonego od daty zawieszenia postępowania (k.147,159, 161 akt egzekucyjnych Km (...)).

W sprawie egzekucyjnej sygn. Km (...) nie zostało formalnie wydane postanowienie o umorzeniu postępowania z mocy prawa, mimo wystąpienia okoliczności przytoczonych w zdaniu poprzedzającym. Niemniej godzi się zauważyć, że samo postanowienie o umorzeniu postępowania wydane na podstawie art. 823 k.p.c. stwierdza jedynie fakt umorzenia

z mocy prawa i nie jest ono niezbędne, aby skutek ten nastąpił (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 listopada 2012 r., V CSK 516/11, System Informacji Prawnej Lex Omega nr 1284774).

Umorzenie ex lege postępowania egzekucyjnego powinno wywoływać - przy powołaniu się na przepis art. 182 § 2 k.p.c. - ten efekt prawny, że złożony wniosek o wszczęcie egzekucji nie może wywierać już żadnych skutków prawnych, także w zakresie biegu przedawnienia egzekwowanego roszczenia, jakie ustawa wiąże ze złożeniem takiego wniosku (tak w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2011 r., IV CSK 439/10, System Informacji Prawnej Lex Omega nr 1108491).

Przenosząc powyższe wskazania na grunt niniejszej sprawy zaznaczyć trzeba, że pozwany był zobligowany do złożenia do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania w sprawie Km (...) w terminie jednego troku od dnia jego zawieszenia, tj. od 25 maja 2007 r. Niedopełnienie tej czynności w terminie skutkowało konstatacją, iż postępowanie uległo umorzeniu z mocy samego prawa, a wniosek egzekucyjny je inicjujący nie wywołał żadnych skutków prawnych.

W ocenie Sądu ujawnione w toku postępowania okoliczności usprawiedliwiały stanowisko zajmowane przez powoda, iż w istocie bieg terminu przedawnienia roszczeń stwierdzonych enumeratywnie wymienionymi w pozwie tytułami wykonawczymi, nie został skutecznie przerwany przez wszczęcie postępowań egzekucyjnych w sprawach Km (...) oraz Km (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie W. R.. Umorzenie ex lege obu postępowań egzekucyjnych, zgodnie z przywoływanym i dominującym stanowiskiem judykatury, zniosło nie tylko skutki prawne poprawnie złożonych przez pozwaną wniosków o wszczęcie egzekucji, ale także w zakresie przerwania biegu przedawnienia egzekwowanych roszczeń.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy bieg terminu przedawnienia rozpoczął się z momentem uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie I C (...) Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie, co nastąpiło z dniem 30 maja 1998 r. Według obowiązującego ówczesnie przepisu art. 392 § 1 k.p.c. kasacja do Sądu Najwyższego przysługiwała stronie od wyroku lub postanowienia, wydanych przez sąd drugiej instancji i kończących postępowanie w sprawie, zaś zgodnie z treścią art. 393⁽⁴⁾ k.p.c. kasację wnosilo się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie miesięcznym od dnia doręczenia orzeczenia stronie skarżącej. W okolicznościach przedmiotowej sprawy miało to miejsce w dniu 30 kwietnia 1998 r., przez co wyrok Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie w sprawie sygn. I C (...), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, uprawomocnił się z dniem 30 maja 1998 r. Do przedawnienia roszczenia objętego tym wyrokiem doszło z dniem 30 maja 2008 r.

Sąd nie znalazł także usprawiedliwionych podstaw dla uwzględnienia stanowiska pozwanej, iż bieg terminu przedawnienia roszczeń stwierdzonych tytułami wykonawczymi przywoływanymi w pozwie uległ przerwaniu na skutek uznania tych roszczeń przez pozwanego w pismach z dnia 10 września 2008 i 3 listopada 2008 r.

Jak wskazano wyżej, skoro 30 maja 1998 r. rozpoczął się bieg dziesięcioletniego terminu przedawnienia, przy czym nie doszło do skutecznego przerwania biegu tego terminu przez wszczęcie postępowań egzekucyjnych, to do przedawnienia roszczenia doszło z dniem 30 maja 2008 r. Innymi słowy wszelkie czynności dłużnika (powoda) podejmowane po tej dacie – nawet gdyby podzielić pogląd pozwanej, że pisma powoda z dnia 10 września 2008 r. i 3 listopada 2008 r. były przejawem uznania przez niego roszczenia – nie miały dla sprawy znaczenia, ponieważ roszczenie było już przedawnione.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, na podstawie art. 840 §1 pkt 2 k.p.c., orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461 tekst jednolity). Na przedmiotowe koszty

składało się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda – 7.200 zł wraz z opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2014, poz. 1025 tekst jednolity), nakazując ściąganie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Elblągu kwoty 12.321 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.